

40 DANA ZA ŽIVOT

29. dan, 23. 10. 2024.

Nakana:

Molimo kao zahvalu za sve majke čiji su životi promijenjeni i dječicu koja su spašena kroz inicijativu *40 dana za život*.

Sveto pismo:

Jedan od njih vidjevši da je ozdravio, vrati se slaveći Boga u sav glas. (Lk 17, 15)

Razmatranje:

Živimo u doba, u kojem je potpuno poremećena hijerarhija vrijednosti. Dok su nekada na prvom mjestu bile duhovne vrednote, danas vidimo obratno. Mišica vrijedi danas više nego duh. Fizička sila važi danas više nego moralne vrednote. Ljepota tijela vrijedi danas više nego ljepota duše. Otvorite samo jedne dnevne novine, pa ćete se odmah o tome uvjeriti. Oni koji danas vrijede u očima svijeta nisu više ljudi plemenitog i velikodušnog srca. Oni koji danas vrijede u očima svijeta, to su razne filmske zvijezde, to su prvaci u boksu, to su prvaci u raznim utrkama i utakmicama. I tako sude često puta ne samo mase, nego i oni koji su na čelu naroda. Nastupio je potpuni preokret vrijednosti. Dana je prednost vrijednosti materije nad vrijednošću duha. Boga, ukoliko ga već nisu, nastoje istjerati iz ljudskoga društva, vičući sa starim Židovima: »Nolumus hunc regnare super nos! - Nećemo da ovaj vlada nad nama!« Većina ljudi nije više uopće u stanju da se izdigne nad pitanje želuca. Moralni život u vječnoj je opasnosti, napose kad se radi o mladeži, koja mora da se kreće u mileu, koji je poprimio poganski karakter. Kraj takvih prilika nije čudo, da je ljudski rod upao u anarhiju, a socijalne prilike postale su upravo neodržive. »Perditio tua ex te Israel! - Propast tvoja od tebe je, Izraele!« Bijeda ljudskog roda izgleda da je dostignula vrhunac. Ako promotrimo, kako je došlo do današnjeg prežalosnog stanja, neće nam biti teško otkriti način, kako da se uspostavi opet red u ljudskome društvu. Nitko razuman neće zaniijekati, da je Crkva katolička od svog opstanka do danas bila najjača moralna i socijalna vlast na svijetu. Snagom božanske istine i pravde, koju je naučavala i čuvala, djelovala je ona neobično snažno i prodirala malo pomalo u staro pogansko društvo Rimskoga carstva, da ga kao kvasac potpuno prožme istinama evanđelja. Njezinu su nauku prihvatili bijedni robovi. Pred snagom njezine istine prignuli su glave carevi u palačama.

Pred snagom njezine istine sagnuli su glave filozofi. Pred snagom njezine istine sagnuše se bogataši što plivahu u obilju i raskoši. Ona je vratila dostojanstvo ženi i majci, ona je prezrenog roba učinila opet čovjekom. Ali Crkva je katolička pošla i dalje. Ono što nisu mogli izvesti ni najmoćniji carevi, izvršila je bez oružja i fizičke sile Katolička crkva. Ona je ukrotila i barbare koji su se oborili na Rimsko carstvo, i priveli ih k svjetlu evanđelja i spasila time civilizaciju upravo onda, kad se činilo, da joj je svanuo kraj. Prelazeći preko granice Rimskog carstva i otvorivši riznicu svoga duhovnog blaga narodima, Crkva je katolička kroz 13 stoljeća više nego itko drugi doprinosila i ekonomskom prosperitetu čovječanstva. Stvarajući organizacije za zaštitu rada, dala je ona već pred stoljećima primjer i podstrek budućim pokoljenjima, kako se mogu na miran način dovesti u sklad suprotni interesi raznih staleža. Crkva je katolička bila na čelu izgradnje jedne veličajne civilizacije, kojoj mora odati priznanje svatko, koga u prosuđivanju stvari vodi ljubav k istini. Ali dok je Crkva na sve strane razvijala blagotvorni rad, nisu mirovale ni »Portae inferi - vrata paklena«, o kojima govori Krist. Već u XIV. stoljeću počеше nicati proroci, kojih ne manjka do danas, govoreći, da će čovječanstvu biti bolje, ako se Crkva ograniči na rad između četiri zida i ako joj se oduzme svaki utjecaj na javni život. Kad je kasnije još pridošla reformacija (ili bolje deformacija) pod vodstvom Lutera i porušila načela zakonitog od Boga danog auktoriteta, bio je širom otvoren kraj anarhiji na svakom području ljudskog života. Čovječanstvo, koje je povjerovalo tim lažnim prorocima, može danas mirne duše uzdahnuti sa starim Židovima: »Expectavimus lucem et ecce tenebrae! - Očekivavimo svjetlo, a evo tmine!« Mjesto blagoslova došlo je prokletstvo, mjesto raja pakao, u kojem se danas muči ljudsko društvo!

bl. Alojzije Stepinac, propovijed o uzrocima zla u svijetu, u crkvi sv. Katarine, 23. 10. 1938. (1. dio)

Molitva:

Spomeni se, o predobrostiva Djevice Marijo, kako se nije nikada čulo da si ikoga zapustila koji se k tebi u zaštitu utekao, tvoju pomoć zatražio i tvoj zagovor zamolio. Ovim pouzdanjem obodren utječem se i ja k tebi, Djevice djevica. K tebi, Majko, dolazim; pred tobom, eto, stojim ja, grješnik, i uzdišem: nemoj, Majko vječne Riječi, prezreti mojih riječi, nego ih milostivo poslušaj i usliši. Amen.